

Jógvan Arge
Tórshavn
valevni á Lista E

Býráðskafé í Sólarmagn

Listi E bjóðaði sunnudagin til býráðskafé í Sólarmagn á Velbastað, húsinum hjá ungmannafelagnum fyri Kirkjubø og Velbastað.

Kjakið var livligt, og fólk vildu vita, hvat Listi E ætlar at gera fyri at dagføra viðurskiftini í bygdunum heimanfyri. Bygdavegurin á Velbastað og bakkin í Kirkjubø komu í fokus.

Eins og fundarfólkið hildu valevnini lítið um bygdarvegin á Velbastað, sum eisini er skúlagegur. Onkur helt hann vera ljósár frá null-hugsjónini í nýtiðar ferðslu-trygdarpolitikki og mælt varð til at fáa vegin gjørdan av nýggjum. Hann er upprunaliga rossavognavegur.

Bakkin í Kirkjubø varð eisini umrøddur. Har máast meir og meir niðan undir vegin við Múrin og av verjuni undir kirkjuni. Semja var um, at slík mál eiga ikki at enda í ongum. Kommunan eigur at skorðað, at nakað verður gjørt við hetta. Verður bakkaverjan ikki hildin, so hendir skaði, sum ikki bótist aftur í Føroya ríkasta fornminni.

Bussleiðin var annað mál á skránni. Ymsar stillingar vóru ynskiligar, og eitt sindur av koyring um vikuskiftini hevði komið væl við. Nevnt varð, at tær týðingarmestu gøturnar áttu at verið betri upp lýstar.

Vetrarfriðing var hildin at vera neyðug, um enn hon kostar nógv. Tað hevði ikki verið verri, um bøurin fekk frið fyri seyði um

summarið eisini, varð tikið til. Onkur helt fyri, at seyðurin fer heldur tíðliga av bønum, so tú sært nóg illa smálombini spæla.

Hundafriðing var eisini spoyskliga borin upp á mál. Alt ov nógvir leysir hundar millum hús og stundum í hag-anum við. Fólk tora ikki út fyri hundum og tey illneitast inn á hundalort allastaðni, men lítið verður gjørt við tað.

Hvussu sær fólkið vestanfyri bygdin í framtíðini, varð spurt.

Svarað varð, at broytingin hevur verið stór seinastu árin. Á Velbastað verður bøurin mestsum ikki sligin longur, og bóndur eru farnir aðrastaðni við sínum virki. Velbastaður er partvís búnaðarbygd enn, men als ikki í sama mun, sum tá hon var búnaðarbygd burturav.

Fólkatalið heimanfyri er vaksandi. Miðalaldurin í Kirkjubø og á Velbastað er 34 ár, og børnini í Velbastaðar skúla eru 55 í tali. Skal stígur ikki koma í fólkatalið, ræður um hjá kommununi at veita fólkinum neyðugar tænastur og slóða fyri, at fleiri kunna setast í búgv har, var boðskapurin frá fundarfólkinum.

Finnbogi Arge

Gula skipið í Havn

Langabbi mín úr Vestmanna, Jóannes Vørmadal, gjørdist, sum so mangur annar, í ørviti á ellisárum. Tá hann síðst í fimtiárunum vitjaði dótturina í Havn, Mallu hjá Bil-Óla, í húsinum har sum Mimir nú heldur til, hugdi hann út gjøgnum vindeygad og spurdi, hvat tað var fyri eitt stórt gult skip, sum var komið at liggja beint frammanfyri húsin.

Tað var ivaleyst eisini torført hjá honum at skilja, at útsýnið oman á grasflótuna, sum bretar høvdu hertikið við barakkum undir krígunum, nú bráðliga var vorðið til eitt ovurstórt skip, sum var skorað niður millum vælskipaðu smáu lonirnar í

Tróndargøtu og Tórsgøtu og sum fylti so nógv, at himmalin bert sást um hugt var beint upp í loft.

Hóast klossutur, so lá skúlin væl, tætt við Nonnuskúlan og tætt við barnaríka raburbukvarterið og ikki var so langt frá Jónas Broncksgøtu niðan til skúlan. Staðið var optimalt, øll kundu bókstaviliga ganga í skúla, og tað gjørdur tey eisini, tí bilisman var ikki komin tá. Tað uddi av lívi í og kring skúlan, men reint estætiskt var tað eitt mistak, tí skúlin passaði ikki inn í umhvørvið.

Nú eru skjótt tveir mansaldrar síðani skúlin var bygdur, og nógv er broytt. Býurin

er vaksin í vavi, og teir flestu ungdómarnir búgva nú uttanfyri Havnina, uppi í Hoyvík, á Argjum og aðrastaðni, bert tey fægstu eru eftir í miðbýnum.

Stórir nýmótans skúlar eru bygdir, har ungdómurin nú er, og ætlanir eru frammi um at gera ein Vesturskúla, sum skal samskipast við skúladepilin á Marknagili og avloysa Venjingarskúlan og Kommunuskúlan.

Tíðin tykist vera farin frá gula kommunuskúlanum, og vit hava fingið ein eina-standandi møguleika at bøta um tað æstetiska mistakið, ið varð gjørt í 1956. Taka vit skúlan niður, kunnu vit friðka økið aftur og forleingja

Grasagarð niðaneftir móti Sjonleikarahúsinum.

Hvat skal so koma ístaðin? Møguleikarnir eru nógvir. Ein vakur urtagarður við standmynd av fremstu skaldum okkara, er ein møguleiki. Staðið hjá musikkívinum í Havnini, er ein annar. Íbúðir ein triði. Eitt nýtt Vagl uttan gjøgnumkoyrandi bilar er ein fjórði møguleiki.

Ella hvat við einum minni skúla, sum passarin í umhvørvið? Húsinirundanum høvdu komið til sín rætt, um gula skipið hjá langabbanum loysti frá landi aftur.

Levi Mørk

Havnin fyri øll!

Tá ið í menniskjum góður tokki kom út við síni frágreiðing um støðuna hjá barnafamiljum, vóru vit uttan iva nógv sum øtaðust. At vit í okkara samfelag hava 100 tals familjur, sum liva í fátækradømi hoyrir ongastaðni heima, og eigir ikki at koma fyri.

Í frágreiðingini kunnu vit lesa, at 200 av 444 familjum, sum finga jólahjálp í fjør, búgva í Tórshavnar kommunu.

Tað er ongin ivi um, at landspolitkarir hava ábyrgdina av at støðan er so vánalig, og at onki er gjørt við henda trupulleika seinastu árin. At landspolitiski myndugleikin onki ger merkir tó ikki, at vit kommunupolitikarar bara skulu standa á síðulinjuni og hyggja at. Vit hava øll eina ábyrgd av at basa fátækradøminum.

Betri bústaðarmøguleikar

Eg fari at arbeiða fyri, at Havnin kann vera kommunan, sum allar familjur kunnu búseta seg í. Fyri at vera ein

kommuna fyri øll, mugu vit fáa ein fjøltáttaðan bústaðarmarknað, so einligir forsyrgjarar, arbeiðarafamiljur og fólk við stytttri og longri útbúgvingum kunnu seta búgv. Í Havn skulu øll hava møguleika fyri at útvega sær ein bústað, tí mugu vit hava lestraíbúðir, lutaíbúðir, leiguíbúðir, íbúðir til stök, vardar íbúðir og eldraíbúðir o.s.v. bæði biliga til keyps og til leigu.

Vit mugu eisini fáa fleiri sosialar íbúðir í kommununi og ein sterkari sosíalan profil. Eisini er tvingandi neyðugt, at vit fáa eina betri sosíala skipan við bústaðarstuðli, til tey sum ikki hava so høggar inntøkur eitt nú lesandi og stakir forsyrgjarar.

Hjá familjum sum eru fíggjarliga illa fyri er bústaðarmarknaðurin, sum hann er í lóttuni, steinur omaná byrðu, og tí mugu vit sum kommuna ganga undan og bróta uppúr nýggjum.

Matarskipan á dagstovnum

Í teimum 200 familjum, sum finga jólahjálp og sum

búgva í Tórshavn eru nógv 100 tals børn. Tað er ræðandi at hugsað sær til, at hjá nógvum av hesum børnum er tað ongin sjálfvylgja at fáa døgverða hvønn dag. Okkara størsta uppgáva sum kommuna og størsta hjartamálið hjá mær, er at skapa øllum børnum góð og mennandi kor.

Umstøðurnar hjá hesum børnum eiga at standa ovast á dagskránni tá nývaldu kommunupolitikkarar fara til verka eftir valið. Eg vil í øllum førum stríðast fyri, at vit fáa betra umstøðurnar hjá hesum børnum.

Tilboðini vit hava til børn og ung eru eisini sera grundleggjandi fyri trivnaðin og menningina av okkara býi. Eitt fet rætta vegin, tá tað kemur til at bøta um umstøðurnar hjá teimum børnum sum hava tað allar trupulast, er at fyríreikað og seta í verk eina matarskipan á dagstovnum, har vit tryggja at øll børn fáa góðan og sunnan mat.

Havnin skal rúma øllum, øll skulu kunna seta búgv, liva og trívast í Havn. Vit

sum bjóða okkum fram at stýra okkara býi eiga eisini at tryggja, at tey sum av ymiskum orsøkum hava ein truplan gerandisdag, fáa umstøður og tað hjálp tey hava tørv á. Ikki fyrr enn tá er Havnin fyri øll.

Tekur tú undir við hesum, set so krossin við Levi Mørk á býráðsvalinum í november.